OULUN ALTERNATIVEROCK BOOMI 1980-LUVULLA

Kun 70-luvun viimeisinä vuosina päästiin Oulussakin levyttämään, alkoi levytyskelpoisia bändejä tulla esiin kuin sieniä sateella. Tämä sukupuu on jatkoa tavallaan jatkoa ensimmäiselle Oulurock sukupuulle, jossa oli 70-luvun lopulla ja 80-luvun alussa aloittaneita bändejä. Aivan kronologisesti sukupuut eivät mene, sillä tässä sukupuussa on muutama, jotka ajallisesti olisivat kuuluneet edelliseen ja siellä taas pari jotka olisivat tulleet tänne. Tein jaon niin, että tämä sukupuu painottuu alternativeosastoon, siihen josta puhuttiin 80-luvun lopulla Oulusoundina. Lisäksi tässä sukupuussa on muitakin hukan marginaalisempia yhtyeitä, kuten HC-yhtyeet. Kaikki tämän sukupuun yhtyeet aloittivat 80-luvulla. Niiden vaiheita seurataan ensimmäisen rupeaman loppuun. Useampikin on kasattu uudestaan ja näistä reunioneista on vain maininta sukupuussa.

Poison Whiskyssä soittaneet Maike ja Jarodias innostuivat Venomin *Welcome to hell* -albumista ja perustivat Faff-Bey. Yhtye aloitti erilaisella laulajalla, mutta tämä erotettiin vuoden jälkeen puutteellisen laulutaidon takia ja Maike alkoi laulaa kitaran soiton ohessa. Samalla Faff-Bey vaihtoi laulukielensä suomesta englanniksi. Vuonna 1988 ilmestyi omakustanne-EP *S.M.Party*, jonka nimikkosävel on yhtyeen tunnetuin kappale. Samassa sessiossa yhtye äänitti myös kappaleet eskioksalbumilleen, joka oli myös tarkoitus julkaista omakustanteena. Rahoitusongelmien takia levyn julkaisi lopulta Bad Vugum, LP ilmestyi 1988. Basistin vaihduttua vuonna 1989 ilmestyi *Emptyhead* singlen ja seuraavana vuonna LP *Doesn't Feel Like Laughing...It's The Second Funeral*. Vuonna 1991 Faff-Bey siirtyi Pokolle. Samaan aikaan sen musiikki muuttui metalisemmaksi. Ensimmäinen Poko julkaisu oli albumi *Birthday*. Yhtyettä yritettiin vietä ulkomaille ennen kaikkea Japaniin. Levystä on olemassa kappaletta, joissa on japaninkielinen OBI-strip (japanilipuke, jossa standardimuodossa levy-yhtiö, koodit, jne.). Neljäs pitkäsoitto *New Religion* ilmestyi vuonna 1994. Tämän jälkeen tehtiin Pokolle vielä CD-EP *Ace Of Spades* (1992). Sen jälkeen yhtyeen yhteistyö Pokon kanssa loppui. Yhtye jatkoi aina vuoteen 1997 asti. Se teki uutta materiaal ja yritti saada levytyssopimusta, mutta lopulta kädet oli pakko nostaa ylös ja luovuttaa. Vuonna 2005 Faff-Bey teki lyhyen paluun ja Poko julkaisi kokoelmalevy *Should Have Stayed In The Grave*.

Faff-Bey #1 (1985-1986)

Mika "Maike" Valanne (kitara), "Graveyard" (laulu), Kai "Sandman" Limingoja (basso), "Jarodias" (rummut), Jorma "Jörge" Ojanen (kitara)

Faff-Bey #2 (1986-1989)

Mika "Maike" Valanne (laulu, kitara), Kai "Sandman" Limingoja (basso), "Jarodias" (rummut), Jorma "Jörge" Ojanen (kitara)

Faff-Bey #3 (1989-1995)

Mika "Maike" Valanne (laulu, kitara), Timo "Kessler" Raatikainen (basso), "Jarodias" (rummut), Jorma "Jörge" Ojanen (kitara)

Faff-Bey #4 (1995-1997)

Mika "Maike" Valanne (laulu, kitara), Timo "Kessler" Raatikainen (basso), Petteri Lammassaari (rummut), Jorma "Jörge" Ojanen (kitara)

Terveet Kädet

Generators #1 (1988-1991)

Pekka Salonsaari (basso), Jukka Kortti (laulu, kitara), Petri "Peeke" Jakku (rummut), Kari Korva (kitara)

Kortti ja Salonsaari olivat tutustuneet toisiinsa alkuvaiheen Mieskuoro Huutajissa ja päättivät panna pystyy uuden bändin. Bändi yhdisteli Oulusoundilinsa funkvaikutteita. Ensimmäinen demo tehtiin syyskuussa 1989 ja ensimmäinen keikka Muhoksen Mimmiteikissä 9.12.1989. Yhtyeen kokoonpano eli aika paljon ja yhteyessä ehti olla kosketinsoittajana Eli Eil-yhtyeen Kari Sammo, mutta hän erosi yhteyestä jo ennen ensimmäistä keikkaa – eikä siksi ole sukupuussa. Bändi pääsi vuonna 1990 Bad Vugumille, jolle syntyi kaksi seiskatuumaista (*Brain Off Dance* – 1990 ja Speed Up Sister, Speed Up – 1991), yksi maxi-EP (*Irrational Soul Hygiene* – 1993) ja kaksi täyspitkää (*Fake* – 1992 ja *Shiny Mama* – 1994). Vuonna 1994 bändi teki Skandinavian kiertueen ja 1996 se soitti Berlinissä. Vuonna 1995 yhtye siirtyi Megamanialle, jolle syntyi CD-single *Rearranger*. Vuotta myöhemmin tul vielä CD *Beware*. Yhtye lopetti toimintansa 1996.

Generators #2 (1991)

Pekka Salonsaari (basso), Jukka Kortti (laulu, kitara), Petri "Peeke" Jakku (rummut), Kari Korva (kitara), Matti Soini (perkussiot)

Generators #3 (1991)

Seppo Elsilä (basso), Jukka Kortti (laulu, kitara), Petri "Peeke" Jakku (rummut), Kari Korva (kitara), Matti Soini (perkussiot)

Generators #4 (1992-1994)

Seppo Elsilä (basso), Jukka Kortti (laulu, kitara), Petri "Peeke" Jakku (rummut), Timo Soini (kitara), Matti Soini (perkussiot)

Generators #5 (1994-1996)

Jarkko "Jake" Nyman (basso), Jukka Kortti (laulu, kitara), Petri "Peeke" Jakku (rummut), Timo Soini (kitara), Matti Soini (perkussiot)

Apres Demain #1 (1981-1982)

Jari "Lölö" Lehtonen (rummut), Päivi Marlene (laulu), Jukka Kangas (kitara), Jukka Turunen (basso)

500 kiloa lihaa #2

katso Oulu sukupuu

Apres Demain #2 (1982-1983)

Päivi Marlene (laulu), Jukka Kangas (kitara), Jarno Mällinen (urut), Jyrki Raatikainen (rummut), Jukka Turunen (basso)

Kansanturvamusiikkikomissio #1 (1983-1985)

Antti Penttilä (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Pekka Salonsaari (basso), Jyrki Raatikainen (rummut)

Kolmikko Mällinen, Raatikainen ja Salonsaari halki uuteen Kansanturvamusiikkikomissio-yhtyeeseensä laulaja. Pesti annettiin Antti Penttilälle, joka tarinan mukaan ei osannut laulaa, mutta jonka huumorintaju tässäkin. Omia biisejä alkoi olla ja tammikuussa 1984 oli ensimmäinen keikka Oulussa. Rauhalan punk-ilta oli ensimmäinen, jossa yhtye pääsi jo levyttämäänkin, kun viisi sen biisiä tuli Barabbas Recordsin kokoelmalle *Yatta Hi-Life*. Barabbas julkaisi myös bändin pitkäsoitton *666* vuonna 1985. LP:n jälkeen yhteyeseen liittyi toinen kitaristi Kankku. 1986 tehtiin kuuden biisin mini-LP *Seitsemän passuna*, joka sisältää aivan valloittavan *Jeesus oli venäläinen kantoraketti* biisin. Yhtyessä oli kyllästyttyä ennemiseyyttä ja jonkin aikaan ja 1.3.1986 tehtiin viimeinen keikka Muhoksella Mimmiteikissä. KTMKm koko tuotanto julkaistiin cd-formaatissa vuonna 2007 nimellä Valkenee.

Kansanturvamusiikkikomissio #2 (1986)

Timo "Kessler" Raatikainen

Antti Penttilä (laulu), Pekka Salonsaari (basso), Jarno Mällinen (kitara), Jukka Kangas (kitara), Jyrki Raatikainen (rummut)

Radiopuhelimet #1 (1986-1987)

J.A. Mäki (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Jyrki Raatikainen (rummut), Jukka Kangas (basso)

EBPSATRFM #1 (1986-1987)

Esa "Ray Katz" Nissi (laulu, kitara), Jukka Turunen (basso), Merja Koistinen (urut), Ismo "Isse" Autioniemi (rummut), Jyrki Raatikainen (kitara)

Pari viikkoa KTMK hajoamisen jälkeen Kangas, Mällinen ja Raatikainen perustivat Radiopuhelimet. Laulajaksi tuli Eli Eil-yhtyeen Mäki. Ensimmäinen keikka oli 26.7.1986 Liedossa Punk 86 -festivaaleilla. Musiikki oli tuolloin vielä osittain KTMKm aikaista. Kevätällä 1987 Radiopuhelimet kasvoi viisijäseniseksi, kun Kangas siirtyi kitaaran varteen ja basistiksi tuli Mika Hautamäki. Syksyllä Raatikainen, Antti Penttilä ja Kari Heikonen perustivat Bad Vugum -yhtiön tarkoituksenaan lähinnä julkaista Radiopuhelimten musiikkia. Yhtye nauhoitti kahdeksan kappaletta, jotka julkaistiin kalttera EP:nä: *Sinagoja ja ketsuppia* (1987) ja *Tyhjä on täysi* (1988). EP:t herättivät paljon huomiota ja Euros kiinnitti yhtyeen. Loppuyksyllä 1988 ilmestyi LP *Rokkirätjähdys*.

Radiopuhelimet #2 (1987-1989)

J.A. Mäki (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Jukka Kangas (kitara), Jyrki Raatikainen (rummut), Mika Hautamäki (basso)

Maewestmen syntyi, kun laulusoitsi lähti Les Pompistes -yhtyeestä . Kitaristi Hautamäki otti hoitaakseen laulusoitsin tehtävät ja mukaan liittyi pystybassosa soittava Lamberg. Nimi napattiin 1950-luvun elokuvien povipommilta Mae Westilltä. Uutta yhtyettä innoitti kieroon kasvanut countryrock, jossa oli mukana Nick Cavea ja Crampsiä. Yhtyeen levytetty tuotanto jäi yhteen mini-LP:seen *Daughters in the Slaughterman's Dreams*.

The Maewestmen (1987-1991)

Mika Hautamäki (kitara, laulu), Tommi Takkunen (kitara), Pertti Lamberg (basso, huuliharppu), Jukka Alakuippi (rummut)

Radiopuhelimet #3 (1989-1990)

J.A. Mäki (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Jyrki Raatikainen (rummut), Jukka Kangas (basso)

Radiopuhelimet #4 (1990-1993)

J.A. Mäki (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Eero Korhonen (basso), Jyrki Raatikainen (rummut), Jukka Kangas (kitara)

Hautamäki jätti Radiopuhelimet opiskelujen takia 1989 ja Kangas paisui bassoon. K.O. tehtiin nelimiehisenä Sonetin alamerkille Spiritille. Albumin tuotti ja äänitti Riku Mattila. K.O.:n ilmestymisen jälkeen basistiksi tuli Korhonen. Seuraava pitkäsoitto *Pian, pian* julkaistiin ilmestyi alkuvuodesta 1991. Sen perään tuli kokoelmalevy *2 ½*, joka sisälsi *Sinagoja ja ketsuppia* ja *Tyhjä on täysi*- EP:t sekä sitä kappaletta *Rokkirätjähdys*-albumilta. 1992 ilmestyi CD *Jäämeri*. Siitä Radiopuhelimet laajentaa selvästi skaalaansa. Tempot ovat hitaampia ja mukana on jopa jazz-vaikutteita, jotka Mällisen mukaan ovat peräisin Charles Mingusin levyltä. Kritiikki oli ristiriitaista, mutta levy oli ensimmäinen, joka nousi Suomen virallisille listalle. Korkein sijoitus on 34. Viides albumi *Maalla* (1993) oli taas suoraviivaisempaa materiaalia. Yhtye oli tyytymätön levyn sounderihin ja basson soittoon, minkä seurauksena Korhonen sai lähtöä bändistä ja tilalle tul Arnunen, ensin soittamaan Europan kiertueelle, mutta sen jälkeen vakijäseneksi. *Maalla* ei myynyt PolyGramin mielestä riittävästi ja yhtye joutettiin yhtiön bändikaasta, toisaalta ei Radiopuhelimetkaan ollut kovinkaan tyytyväinen isoon yhtiöön ja näin olen paluu Bad Vugumille oli helppo. *Maasäätelyä* ilmestyi alkukesästä 1995 ja samana vuonna ilmestyi myös *Hygiene*-kokoelma yhdysvaltalaisen *Alternative* Tentaclesin julkaisemana. Yhtye kävi myös kiertueella Islannissa.

Radiopuhelimet #5 (1993-1996)

J.A. Mäki (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Antti Annunen (basso), Jyrki Raatikainen (rummut), Jukka Kangas (kitara)

Kangas erosi yhteyestä alkuvuodesta 1996 ja tilalle tul pitkänimisestä orkesterista Ray Katz. Kuten alkoinaan Annuselle oli Kattilällin ensimmäinen pesti kahden viikon ukomaankiertueelle. Syksyllä 1996 Helsingin Yliopplastaatteri teki 70-vuotisjuhlaylelmän *Kostamus-sinfonia*, jossa Radiopuhelimet vastasi musiikista. Vuosi 1997 toi tullessaan vältyöksi lunnnehdun pitkäsoiton *Avaruus*. Seuraava albumi *Hiljaista!* julkaistiin syyskuussa 1998. *Kostamus-sinfonian* yhteydessä yhtye oli tutustunut teatterohjaaja Juha Hummeseen. Hurme ehdotti yhteyelle Radiopuhelimet-näytelmän tekemistä. Näytelmän ensi-ilta oli vuonna 2000 ja siitä esitettiin yhteensä 14 kertaa eri puolilla Suomea. Bad Vugumin sisällä oli erimielisyyttä yhtiön julkaisuinjasta ja Kari Heikonen oli vuonna 2002 yhtön itselleen. Kaupassa Radiopuhelimen mastertit siirtyivät yhteyeelle. Samalla myös yhtyeen yhteistyö Vugumin kanssa päättyi ja vuonna 2002 julkaistu *Tänään!* ilmestyi Hot Igloo –yhtiölle. Radiopuhelimet palasi teatterin rockooppera *Tommin* kanssa 2005. Sitä esitettiin viisi kertaa Oulun kaupungiteatterissa. Seuraava albumi *Viisi tähtöä!* ilmestyi vuonna 2007. Nyt levy-yhtiö oli If Society. Vuonna 2010 oli vuorossa albumi *Radiopuhelimet rakastaa sinua*. Levy oli melkoinen kriitikkomenestys ja lista menestys – se nousi Suomen virallisella listalla sijalle 11. Vuoden 2013 pitkäsoitto *Ei kenenkään maa* oli erikoinen levy, sillä sähköisest soittimet oli hylätty ja levy oli tehty akustisena. Levy kiipuli listalle se kipuui sijalle 10. Kesäkuussa 2016 ilmestynyt *Saastan kaipuu nuori* Suomen virallisen listan sijalle 12. Toistaiseksi viimeisin Radiopuhelimet pitkäsoitto on helmikuussa 2020 ilmestynyt *Kosminen tiedottomuus*. Sen sijoitus Suomen virallisen listalla oli 26 ja fyysisten albumien listalla pertill 5.

Vaatimattomasta tuotannostaan ja vähäisistä keikoista huolimatta Apres Demain on merkittävä yhtye, sillä sen voidaan katsoa olevan Oulun vaihtoehtorockin lähtöpiste. Nimi napattiin Ranskan sanastosta ja se tarkoittaa yhtäkuemerna. Vaikutteet tulivat Iggy Popilta, Joy Divisionilta ja Roxy Musiclta. Kun Bowie oli ollut kaasassa vuoden Lehtonen meni Röyhkän 500 kg ilmaa kokoonpanoon ja tilalle tul Raatikainen. Samalla bändin liittyi myös kitaristi Mällinen, joka soittimeksi tul urut. Turunen teki bändille omia biisejä, joista Röyhkä pti ja suosittel yhtyettä manageriilleen Ana Porikalle. Porkan Mirror-yhtön lukuun äänitettiin neljän biisin EP, mutta levyä ei koskaan julkaistu. Sen sijaan demoilaan yhtye sai Johannan kiinnostumaan itsestään ja vuonna 1983 ilmestyi *Arpakuutio / Dans la nuit* Uransa aikana yhtye teki van kaksi keikkaa, yhden Oulussa ja toisen Helsingissä. Kuin Marlene kyllästyi bändituohuun, yhtye hajosi.

Apres Demain #2 (1982-1983)

Päivi Marlene (laulu), Jukka Kangas (kitara), Jarno Mällinen (urut), Jyrki Raatikainen (rummut), Jukka Turunen (basso)

Ace / Maple Cross #1 (1985-1987)

Petri Puolitaival (laulu), Marko Siekkinen (kitara), Illka Heino (kitara), Mika Karppinen (basso), Ville Hyry (rummut)

Maple Cross perustettiin vuonna 1985 nimellä Ace. Tätä nimeä tehtiin ensimmäinen demo. 1987 kokoonpanoa hukan entrattiin ja samalla nimi vaihtui Maple Crossiksi. Vuosi 1988 toi toisen demon ja lisää kokoonpanoa muutoksia. Näiden myötä syntyi yhtyeen toinenkin kokoonpano. Pari demoa lisää ja yhtye oli valmis tekemään ensimmäisen pitkäsoittonsa *The Eighth Day Of Creation* omakustanteena vuonna 1991. Tämä ei yhtyeen ainoaksi viralliseksi julkaisuksi varsinaisella toimitaskuedltaan. Levyn jälkeen äänitettiin vielä kaksi demoa, ennekuin bändi hajosi vuonna 1996. Vuonna 2000 laulaja Marco R.J.:kokosi aivan uuden Maple Crossin, jossa ei ollut muita alkuperäisjäsiniä kuin hän. Uusi kokoonpano äänitti pari CD:tä.

Maple Cross #2 (1987-1988)

Marco "R.J" Järvenpää (laulu), Marko Siekkinen (kitara), Illka Heino (kitara), Mika Karppinen (basso), Ville Hyry (rummut)

Maple Cross #3 (1988-1996)

Marco "R.J" Järvenpää (laulu), Marko Siekkinen (kitara), Illka Heino (kitara), Nico Ville Christian (rummut), Ville Hyry (basso)

Maple Cross #4 (2000-)

Tumppi Niemelä oli soittamisen ohessa äänittänyt paljon ennen kaikkea Oululaisia bändejä ja samalla rakennellut pikkuhiljaa itselleen oman Hagawaga-studion. Garbon hajottua hän alkoi tehdä omaa musiikkia. Miettinen, jonka Gaga Goodies julkaisi useampaakin Oululaista bändiä kuuli Tumpin kappaleita ja innostui tavarasta ja pian oliin äänittämässä levyä – LP *Reality* ilmestyi 1989. Tumppi teki suurimmen osan itse, mutta levylä avustivat Eki Tuormaa, Timo "Kessler" Raatikainen ja Kai "Benson" Penttilä. Miettinen kehitti hämmentävän tarinana siitä kuinka yhtye oli Amerikan mormoneja, jotka esiintyivät salarimellä. Levyn hyvän vastaan otton innoittamana Tumppi kokosi varsinaisen bändin (joka on tässä kohtaa kokonaanpo), jolla tehtiin keikkoja ja toinen pitkäsoitto *Stripped* (1991).

Garbo #1 (1985-1986)

Esa Eloranta (laulu, kitara), Tuomo "Tumppi" Niemelä (kitara), Kari Söderlund (basso), Kari Kuivamäki (kosketittimet), Kai "Benson" Penttilä (rummut)

Garbo #2 (1986-1988)

Tuomo "Tumppi" Niemelä (laulu, kitara), Esa Eloranta (laulu, kitara), Kai "Benson" Penttilä (rummut), Eki Kari Tuormaa (kosketittimet), Kari Söderlund (basso)

Garbo #3 (1988-1989)

Esko "Elvis" Lassila (basso), Pasi Päätalo (laulu), Kai "Benson" Penttilä (rummut), Eki Tuormaa (kosketittimet), Esa Eloranta (laulu, kitara)

Garbo #4 (1992-)

Koleran olisi ehkä sopinut tyylinsä puolesta (sekoitus hardrockia ja poppia) paremmin ensimmäiseen Oulu sukupuuhun, mutta perustamisvuoden takia se on tässä jäkimmäisessä. Yhtye perustettiin 1985 ja se teki ensiksi kaksi nimellä Black House. Oulurock-ikon monitoimimies manageri Ana Porikka otti yhtyeen suojiinsa ja vuonna 1987 ilmestyi single *Bebi äiti* lyö Porkan omalla Ana levymerkillä. Aralle tehtiin vielä LP *Liekki lepattaa* (1987) ja kolme singlelä *Matkamiehen talvat* (1988), *Suomi on Eurooppan kallein maa* (1989) sekä *Brum-Brum-Brummelibrum* (1990). Näistä rap-henkinen *Suomi on Eurooppan kallein maa* on yhtyeen tunnetun kappale, josta tul myös tv-ohjelma Kuringaskuluttajan tunnuskappale. Single nousi Suomen virallisella listalla sijalle 19. Vuonna 1991 yhtye siirtyi Megamanialle, jka oli jaellut Ana levymerkkiä. Megamanialle tehtiin kaksi LP:tä *Maamme laulu* (1991) sekä *Suolaista ja makeaa* (1992). Jäkimmäisestä levytä lohkaisiin single *Anna mulle lovee* (cover Spencer Davis Groupin *Gimme Some Lovin'* –hitistä), joka Kolera voitti Levyraadin kesällä 1992. Tämän jälkeen syntyi vielä muutama single ennen kun yhtye hajosi vuonna 1997. Kolera on kouhu muutaman kerran uudestaan, ensimmäisen kerran tammikuussa 2001 alkuperäisestä kokoonpanolla ja se on tehnyt keikkoja satunnaisesti.

Kolera #1 (1985-1989)

Jarmo Mattila (kitara), Rike Pietilä (laulu, kitara), Mika Heiskanen (basso), Rane Kesti (rummut)

Kolera #2 (1989-1991)

Heikki Kukkonen (kitara), Rike Pietilä (laulu, kitara), Mika Heiskanen (basso), Rane Kesti (rummut)

Kolera #3 (1991-1997)

Heikki Kukkonen (kitara), Rike Pietilä (laulu, kitara), Petri Pirnes (basso), Rane Kesti (rummut)

Irstas #1 (1986 -1988)

Winston (laulu), Jone Olkkonen (kitara), Tomppa Kangosjärvi (rummut), Pena Ruotsi (basso)

Irstas #2 (1989 -1990)

Jone Olkkonen (laulu, kitara), Tomppa Kangosjärvi (rummut), Jarno Törmikoski (basso)

Irstas #3 (1995 -1997)

Jone Olkkonen (laulu, kitara), Jani Lehtosaari (basso), Tomppa Kangosjärvi (rummut)

Bye Bye Brothers #1 (1982-1984)

Timo "Timppa" Takamäki * katso Oulu 1 sukupuu

Hardcores

EBPSATRFM #2 (1987-1991)

Esa "Ray Katz" Nissi (laulu, kitara), Jukka Turunen (basso), Merja Koistinen (urut), Ismo "Isse" Autioniemi (rummut), Timo "Timppa" Takamäki (rummut)

EBPSATRFM #3 (1991-1993)

Esa "Ray Katz" Nissi (laulu, kitara), Jukka Turunen (basso), Merja Koistinen (urut), Ismo "Isse" Autioniemi (rummut), Timo "Timppa" Takamäki (rummut), Jallu Junnilainen (perkussiot)

EBPSATRFM #4 (1993-1995)

Esa "Ray Katz" Nissi (laulu, kitara), Jukka Turunen (basso), Merja Koistinen (urut), Ismo "Isse" Autioniemi (rummut), Pasi Aikio (kitara), Jallu Junnilainen (perkussiot)

Posion, Annusen ja Nikulan aiempi bändi oli Idiot Clan, josta muotoutui Dead Allison vuonna 1988. Eka demo tehtiin helmikuussa 1989 ja sen sai Miettisen kinnittämän bändin Gaga Goodiesille ja single *Francis / You Bitch*, napattiin tuolta demolta. Yhtye teki suht' lyhyen uransa aikana kolme täyspitkää *Toys and Dreams* (1990), *Second Coming* (1991) ja *Scream of a Raven* (1993). Viimeisen keikkansa bändi teki tammikuussa 1993, juuri ennen kolmannen albumin ilmestymistä.

Dead Allison (1988-1993)

Make (basso), Rami "St. Francis" Posio (laulu, kitara), Marko "Nikke" Nikula (rummut), Juha "Jurtsa" Hiiskö (kitara)

Tunnelbana bröder

Jallu Junnilainen * katso Oulu 1 sukupuu

Monotonics

Näiden jälkeen Riku Mattila vävtäsi EBPSATRFM:n Sonetin alkamerkille Spiritille nähtyään bändin keikalla Tavastialla. Viiden vuoden sisällä yhtye teki kolme pitkää levyä Spirit-levymerkille Mattilan toimessa tuottajana. Ne olivat: *Music For McDonald's* (1989), *Normal But Normal* (1991) ja *Family Favourites* (1993). Vuonna 1990 EBPSATRFM oli Heli Nevakareen juontamassa Rockstop-ohjelmassa soittamassa playbackeja kappaleen *Tomorrow* Tomorrow -kertoman mukaan "Tohtopin pyörivä lava oli liian kova haaste junamatkasta väsyneelle yhtyeelle ja saimme elinikäisen portitkiellon Yen ohjelmiin. Kieltoa kesti kolme vuotta." Turunen suunnitteli yhtyeen levyjen kannet. *Family Favouritesin* kanteen pti tulla jossa oli mm. Hitlerin kasvojen puolikas, mutta se ei muulle yhtyeelle sopinut. Kansajaapan jälkeen loppuvuodesta 1994 Turunen erosi bändistä. Tämä oli lopun alku ja bändi kuopattiin vuotta myöhemmin.

Luxury Spit (1994-1996)

Iiro Rahko (basso), Antti Annunen (laulu, kitara), Marko "Nikke" Nikula (rummut), Mako Härönen (kitara)

Aknestik

katso Oulu sukupuu

Luxury Spit (1996-1998)

Tom Sirviö (basso), Antti Annunen (laulu, kitara), Marko "Nikke" Nikula (rummut), Jukka Kangas (kitara)

Luxury Spit (1998-)

Mikko Heikkinen (basso), Antti Annunen (laulu, kitara), Marko "Nikke" Nikula (rummut), Jukka Kangas (kitara)

Radiopuhelimet #6 katso alemmaksi

Murnaun nimi napattiin mykkä-elokuvakauden kauhuelokuva Nosferatun ohjaajalta Fritz Murnaulta. Ensimmäisen vuoden jälkeen kitaristi Janne Huotari lähti ja Murnaun kokoonpano eli melkoisesti vuosina 88-91. Runko oli Annunen, Jouste, Kolehmainen ja Janne Perhomaa. Osan vuodesta 1988 Kari Blomster soitti perkussiota. Bassossa vierailivat muun muassa jo eronnut kitaristi Janne Huotari sekä Pirkka Ämän ja Heli Häkiö. Vuonna 1991 bändi äänitti Soundmix-studiolla puoli tuntia materiaalia, josta julkaistiin omakustanteena *I died in your hands / Serenade*. Vuonna 1992 äänitti täyspitkän Tico Tico – studiossa Kemissä Janne Huotarin toimessa tuottajana, mutta tätä levyä ei koskaan julkaistu.

Murnaun (1987-1988)

Janne Huotari (kitara), Marko Jouste (kitara, laulu), Antti Annunen (basso), Janne Perhomaa (laulu, rummut)

Murnau (1988-1991)

Antti Annunen (laulu, kitara), Marko Jouste (kitara, laulu), Mika Kolehmainen (basso), Janne Perhomaa (kosketittimet) (rummut)

Murnau (1991-1993)

Antti Annunen (laulu, kitara), Marko Jouste (kitara, rummut), Janne Perhomaa (laulu), Pentti Aunola (basso), Iiro Rahko (kosketittimet, perkussiot)

Brüssel Kaupallinen #1 (1989-1995)

Janne Helttunen (laulu), Veli-Matti Ylihukka (kitara), Juha-Pekka Tom (kitara), Aunola (rummut), Sylvio (basso)

Brüssel Kaupallinen alkoi Aknestik-yhtyeen ideasta tehdä vähän poppia rajumpaa musiikkia. Ryhmän kaksikerkiö oli Aknestikien ystävä Janne Helttunen. Ensimmäinen keikka oli ennen ensimmäisiä treenejä. Pian alkoi huumori ropista pois. Aknestik-miehet keskittyivät pääbändinsä ja Helttunen saikoutta toimivan bändi, jota sä soitti suomenkielisiä raskaa alternativerokia. Vuonna 1994 bändi pääsi tekemään Bad Vugumille singlen *Kädet ristissä rinnan päällä*. Seuraavana vuonna tul kuuden biisin CD-EP *Aika*. Tämän jälkeen yhtye hajosi, mutta se kroitsi uudestaan 2004 ja vasta uuten tulemisen myötä bändi pääsi tekemään pitkäsoittoja, joita on kertynyt kuusi kappaletta.

Brüssel Kaupallinen #2 (1995-1997)

Ari Eldon Jönsson (basso), Veli-Matti Ylihukka (kitara), Juha-Pekka Aunola (rummut), Janne Helttunen (laulu)

Radiopuhelimet #6 (1996-)

J.A. Mäki (laulu), Jarno Mällinen (kitara), Antti Annunen (kitara), Jyrki Raatikainen (rummut), Ray Katz (basso)

Brüssel Kaupallinen #3 (2004-)

Garbo perustettiin alkuskyystä 1985 soittamaan "Amerikan rockia". Nimi napattiin Greta Garbo, joka tuolloin täytti 80 vuotta. Matin ja Tepon M & T Tuotanto etsi tuolloin "Suomen Springsteenä" ja Garbo sopi tuohon määritelmään ja pääsi äänittämään jo perustamisvuonnaan ensimmäisen singlen *Pöka julman maan* M&T:n alamerkille Lighthouse. Single ilmestyi tammikuussa 1986. Koskelinsoittajan vaihduttua tehtiin ensi-LP *Julma maa* vuonna 1986. Vuotta myöhemmin ilmestyi yhteen oma nimeä kantanut toinen LP. 1988 kokoonpano muutui ratkaisevasti, kun Tumppi Niemelä ja Kari Söderl jättivät yhtyeen. Samalla key-yhtiökuvioissa tul pienoinen muutos, kun yhtye siirtyi AMT:lle, jonka omistaj Matin ja Tepon lisäksi Atte Blom. Ensimmäinen AMT:lle tehty pitkäsoitto oli *Pitkä tie* (1989), jonka jälkeen Garbo hajosi. Marraskuussa 1992 yhtye soitti nostalgiakeikan Oulussa, joka johti yhteyeen uuteen kokoamiseen Uuteen kokoonpanoon kuuluivat Eloranta, Penttilä, Söderl ja uusina jäseninä kosketinsoittaja Tapsa Louhimo ja kitaristi Niku Nikula. Jätetään nämä Garbon vaiheet (mm. kolme pitkäsoittoa) tämän sukupuun ulkopuolelle.

Maple Cross #4 (2000-)

Marco "R.J" Järvenpää (laulu), Marko Siekkinen (kitara), Illka Heino (kitara), Nico Ville Christian (rummut), Ville Hyry (basso)

Astro Lanes (1989-1992)

Niku Nikula (kitara), Penu Pentikäinen (kosketittimet), Kai "Benson" Penttilä (rummut), Tuomo "Tumppi" Niemelä (laulu, kitara), Jarski Jaakkola (basso)

Zero Nine

Pentti Ruotsi (ex- Irstas) ja Pentti Kaulanen (ex-Viviseksi) perustivat kesällä 1989 melodisemman hardcore punk-bändin. Hiukka myöhemmin mukaan liittyi toinen Irstas, Janne Törmikoski, sekä Esa Rönkkö (ex-Trousers Over Knee). Bändin ensimmäinen keikka pti olla Vaasassa helmikuussa 1990 UK-punk-bändin Disorderin lämppärinä. Disorderia peru keikan ja Laila lämppäsi Klamydaa. Keikan jälkeen Rönkö jäi pois bändistä (tilan puuteen ja vain yhden keikan takia hän puuttui sukupuusta). Marraskuussa 1990 bändi äänitti 19 biisiä, joista julkaistiin neljän biisi EP *Out*. Ennen ensi-LP:tä (*Happy Hour Unhappy Days*) rumpuilki vaihtui Tommy Kangosjärvi; Lp ilmestyi sekin vuonna 1991. Levyn erkoisuus on hardcore versio Mike Oldfieldin *Moonlight Shadow* biisitä.

Amazing Tails #1 (1989-1990)

Pentti Kaulanen (basso), Janne Törmikoski (laulu, kitara), Pena Ruotsi (rummut, laulu)

Amazing Tails #2 (1990-1991)

Tommy Kangosjärvi (rummut), Pentti Kaulanen (basso), Janne Törmikoski (laulu, kitara)

Amazing Tails #3 (1991-1994)

Pentti Kaulanen (basso), Jukka Kyrö (kitara), Pena Ruotsi (rummut, laulu), Janne Törmikoski (kitara)

Syksyllä 1991 AT:n toiseksi kitaristiksi liittyi Jukka Kyrö ja evällä 1992 Pentti Ruotsi tul takaisin bändin rumpaliksi. *Merry Go Round* -EP ilmestyi syksyllä 1992, nyt levy-yhtiöksi oli vaihtunut Hätäapu. Tammikuussa 1994 Tails äänitti Kemin Tico-Ticossa 12 biisiä toista albumaan varten. Albumi jäi julkaisematta levy-yhtön rahoitusongelmien vuoksi. Yhtye hajosi pian tämän jälkeen. Vuonna 2008 Japanilainen SP Records levy-yhtiö julkaisi kaikki Amazing Tailsin äänitttämät biisit. Eka LP bonuksilla ja toisena *Daydreams For Adults* nimisenä levynä kokoelmabiisejä. EP:itä ja tätä julkaisemattta jäänyt LP.

Russian Love #1 (1986-1991)

Mika Ronkainen (laulu, kitara), Pasi Ruotsalainen (kitara), Sampo Mattila (basso), Petri Morko (basso)(kosketittimet)(rummut), Seppo Heikkinen (rummut)

Russian Love perustettiin Haapavedellä 1986, mutta kaikki jäsenet muuttivat Oulun 1987-90. Bändi aloitti tummasävyisellä goothenkisellä rockilla. Ensimmäinen levy *Malleus maleficarum* EP ilmestyi omakustanteena vuonna 1987. Omakustanne oli myös seuraavana vuonna tulut debyytti-LP *Nergal*. Toisen pitkäsoiton *Flaw in the cradle* (1990) kustansi Tamperelainen goottileivmerkki Darklands. Tämän levyn jälkeen yhtyeen musiikki muuttui enemmän alternative rockiksi ja sen myötä pattilsin omakustanteisiin, omalla Break The Record merkillä. Vuonna 1991 tul kaksi seiskatuumaista *Lonely* ja *Sure*, sekä seuraavana vuonna seiska *Understand* ja täyspitkä CD *Hover Jack*. Nyt yhtyeelle oli kertynyt jo siinä määrin meriittiä, että Zen Garden kiinnitti yhtyeen. Vuoden 1995 *Meat Mazurka* tehtiin isommalla budjetilla ja Mikko Karmilan toimiessa tuottajana. Samana vuonna Russian Love esiintyi Suomen edustajana Eburock-konsertissa Kölnissä Saksassa. Toinen Zenille tehty pitkäsoitto *Gala Brutale* tehtiin Oulussa vuonna 1996, Janne Huotarin toimiessa äänittäjänä. Kokoonpano levyä varten oli kasvatettu viisimiehiseksi. Sekään ei lisännyt kaupallista potentiaala, mikä lopetti Zen Garden yhteistyön. Yhtye sinnitteli vielä pari vuotta ennen kuin lopetti vuonna 1998.

Russian Love #2 (1991-1993)

Mika Ronkainen (laulu, kitara), Pasi Ruotsalainen (kitara), Sampo Mattila (basso), Mika Moilanen (rummut)

Russian Love #3 (1993-1996)

Mika Ronkainen (laulu, kitara), Pasi Ruotsalainen (kitara), Seppo "Papa" Heikkinen (rummut), Kauppila (basso)

Russian Love #4 (1996-1998)

Mika Ronkainen (laulu, kitara), Pasi Ruotsalainen (kitara), Mika Moilanen (rummut), Maako Härönen (kitara), Mervi Tervo (basso)

National Napalm Syndicate

Jukka Kyrö

Lunatics

Thrash metallia soittava Mengele perustettiin Kiminginssä 1987. Tällä nimellä julkaistiin kuiterkin vain ensimmäinen EP *Senseless Extermination* (Bad Vugum 1989). Nimi aiheutti epäiliyä natsyihtyeksistä ja se vaihdettiin Insomniaksi. Siitä nimellä saatiin aikaan toinen neljän biisin EP, joka kantoi nimeä *Insomnia* (Bad Vugum 1991). Yhtye hajosi levyn ilmestymisen jälkeen. Jäkisoittona tarinalle yhtye koottiin alkuperäisellä kokoonpanolla uudestaan vuonna 2004, nyt nimellä Wengele. Tällä nimellä äänitettiin yksi k